

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 761; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 93).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Thisted Knudsen): Der har i det nedsatte Udvalg ikke kunnet opnaas Enighed om at gennemføre Socialministerens Lovforslag i den oprindelige Skikkelse. Derimod har et Flertal i Udvalget, bestaaende af Det konservative Folkeparti, Det radikale Venstre og Venstre, indstillet Lovforslaget til Vedtagelse, dog med den Ændring, at den nugældende Ordning forlænges indtil den 28. Februar d. A., hvorefter de nye Bestemmelser træder i Kraft.

Et Mindretal, bestaaende af Socialdemokrater, foreslaar den nugældende Ordning forlænget indtil 31. Marts 1947, og et andet Mindretal, Kommunisterne, foreslaar ogsaa Lovanordningen af 20. Marts 1945 forlænget indtil 31. Marts 1947.

Jeg skal anbefale det af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Strøm: Som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, har et socialdemokratisk Mindretal stillet Ændringsforslagene Nr. 2 og 4. Disse Ændringsforslag betyder, hvis de vedtages, at den nugældende Ordning forlænges indtil 31. Marts 1947.

Mit Parti er af den Opfattelse, at de arbejdsløse, der her er Tale om, maa hjælpes. Det er Folk, der i Forvejen har haft økonomisk vanskelige Kaar, arbejdsløse, som er personligt tilmeldte, eller som ikke er berettigede til at oppebære Hjælp fra deres Arbejdsløshedskasse, som enten har opbrugt deres ordinære Understøttelse eller maaske ikke har kunnet skaffe de i Arbejdsløshedsloven bestemte Antal Arbejdsuger for at kunne opnaa Understøttelse af Kassen. Det er arbejdsløse, som altsaa maa søge Hjælp i Henhold til Forsørgslovens

§ 297, Stk. 2. Den Understøttelse, der efter denne Paragraf kan ydes, er imidlertid af en saadan Størrelse, at den nødvendigvis maa suppleres op, for at den paagældende skal kunne klare de mest nødvendige Udgifter, og vi mener ikke, at det Beløb, som Lovanordning Nr. 126 af 20. Marts 1945 stillede til Kommunernes Raadighed, er for stort hertil. Meningen med Ændringsforslagene er altsaa at forlænge den nugældende Ordning, og jeg henstiller til ærede Medlemmer at stemme for vore Ændringsforslag under Nr. 2 og 4.

Flertallets Ændringsforslag under Nr. 3 betyder, at den nugældende Ordning kun forlænges til 28. Februar 1946, hvorefter de nye Bestemmelser træder i Kraft. Vi mener ikke, at denne Forlængelse er tilstrækkelig, og vi vil undlade at stemme ved Afstemningen angaaende Flertallets Ændringsforslag.

Under Nr. 1 har et Mindretal stillet Ændringsforslag, der stort set gaar ud paa det samme som vore — dette Ændringsforslag kan vi stemme for.

Chr. A. Christiansen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for det af os stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa en Forlængelse af den nuværende Ordning til 31. Marts 1947. Der er ingen, der kan være i Tvivl om, at netop de arbejdsløse, som omfattes af dette Lovforslag, er dem, der haardest trænger til en Understøttelse, som kan give dem det daglige Udkomme.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup udtalte under Behandlingen af Lovforslaget om Ændringer i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., at havde man vidst omkring den 20. Marts, at Tyskernes Magt vilde være brudt saa hurtigt, var der aldrig kommet nogen saadan Lovanordning. Det er rart at høre det saa ligefrem udtalt. Der er jo en Del arbejdsløse, som har gaaet i den Tro, at det netop var en Forstaaelse af deres Kaar, der her kom til Orde. Nu hører man fremsat med rene Ord, at dette ikke har været Tilfældet. Det er jo en Erkendelse af, at man ikke endnu i tilstrækkelig Grad har forstaaet, hvilken Nød og Elendighed det medfører for vore arbejdsløse, som er henvist til en karrig Kommunehjælp og som har en lang Arbejdsløshed bag sig, at gaa paa en saadan Understøttelse i længere Tid. Det er f. Eks. dem, som baade har opbrugt deres ordinære Understøttelse og Hjælpen fra Fortsættelseskassen, og som nu er saaledes stillede, at deres Hjem er ribbet for